

Dosarul nr. 2ra-1576/20

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Briceni (jud. A. Procopișina)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Corcenco, D. Stănilă, D. Corolevschi)

ÎNCHEIERE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vitali Cojocaru, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Silvia Cojocaru împotriva lui Vitali Cojocaru, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Edineț cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai al copilului minor, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor, împotriva deciziei din 30 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 16 septembrie 2019, Silvia Cojocaru, reprezentată de avocatul Iurii Guzun, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitali Cojocaru, autoritatea tutelară, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Edineț solicitând desfacerea căsătoriei încheiate cu pârâtul, înregistrată la 10 decembrie 2007 de către XXXXX, trecută în registrul actelor de stare civilă sub nr. XXXX stabilirea locului de trai al copilului minor XXXXX, născut la XXXXX, cu mama, încasarea de la Vitali Cojocaru a pensiei de întreținerea pentru fiul XXXXX, născut la XXXXX, în sumă bănească fixă în mărime de 2000 de lei lunar, începând cu data depunerii cererii în judecată și până la atingerea de către copil a majoratului sau până la schimbarea stării materiale sau familiale a unuia dintre părți, încasarea cheltuielilor judiciare constituite din taxa de stat în mărime de 300 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, a înregistrat căsătoria cu pârâtul Vitali Cojocaru la 10 decembrie 2007, la XXXXX și trecută în registrul actelor de stare civilă sub nr. XXXXX. La XXXXX s-a născut fiul XXXXX, care în prezent se află la educația și întreținerea sa.

Reclamanta a menționat că, pe parcursul vieții în comun cu pârâtul au apărut conflicte și certuri frecvente cauzate de comportamentul pârâtului, care avea, o atitudine indiferentă față de interesele familiei, manifesta infidelitate în viața conjugală. Drept urmare, relațiile s-au înrăutățit în așa măsură, încât viața în comun a devenit imposibilă. În luna noiembrie 2018 au încetat relațiile de familie. Astfel, familia s-a destrămat definitiv și practic și-a încetat existența, căsătoria dintre părți având în prezent un caracter pur formal. În această situație, a considerat inoportună

menținerea familiei, eșuând toate căile de împăcare. Din considerentele redade, această căsătorie poate fi desfăcută fără acordarea unui termen de împăcare.

Reclamanta a declarat că, la moment între ea și pârât nu este încheiat un acord în scris privind locul de trai al copilului după divorț. Astfel, această chestiune urmează a fi soluționată de către instanța judecătorească în procesul desfacerii căsătoriei. În prezent fiul minor locuiește împreună cu ea și se află la îngrijirea și educația sa, este foarte atașat față de ea. La fel, dispune de toate condițiile materiale și calitățile morale necesare pentru întreținerea, educația și instruirea copilului. La locul de trai se caracterizează pozitiv, nu și-a compromis prin nimic reputația de cetățean și de părinte. Drept urmare, a considerat oportun ca locul de trai al fiului minor să fie stabilit cu ea, ceea ce va corespunde intereselor majore ale copilului și va asigura o dezvoltare fizică și psihică normală a acestuia.

De asemenea, a afirmat că pârâtul nu-și îndeplinește în modul convenit obligația de întreținere a copilului minor, motiv pentru care prin prisma art. 76 Codul familiei, precum și că pornind de la faptul că pârâtul nu este angajat oficial în câmpul muncii pe teritoriul R. Moldova și are un venit, care nu poate fi supus controlului, este necesar de a stabili quantumul pensiei de întreținere încasate de la pârât în beneficiul reclamantei pentru întreținerea fiului într-o sumă bănească fixă plătită lunar. Pârâtul nu are alte persoane la întreținere și este apt de muncă, fiind plecat la lucru peste hotarele țării, unde are un venit suficient de mare, de aceea este capabil să acorde fiului ajutorul material de care acesta are nevoie. În asemenea circumstanțe și ținând cont de obligația părinților de a asigura copiilor o dezvoltare normală și un trai decent, a considerat că este rațional ca quantumul pensiei de întreținere pentru fiul minor să fie stabilit de către instanța judecătorească în sumă bănească fixă în mărime de cel puțin 2000 de lei lunar.

Prin hotărârea din 05 decembrie 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Silvia Cojocaru și s-a desfăcut căsătoria între Silvia Cojocaru și Vitali Cojocaru înregistrată la 10 decembrie 2007 la XXXXX și trecută în registrul de stare civilă la nr. XXXXX la eliberarea certificatului de divorț, de a încasa de la Vitali Cojocaru în folosul statului taxa de stat în mărime de 1000 % din unitatea convențională. Iar Silvia Cojocaru se eliberează de la plata taxei de stat; s-a stabilit locul de trai al copilului minor XXXXX, născut la XXXXX, cu mama Silvia Cojocaru; s-a încasat de la Vitali Cojocaru în beneficiul Silviei Cojocaru pensia pentru întreținerea fiului XXXXX, născut la XXXXX în sumă bănească fixă în mărime de 1500 de lei lunar, începând cu data de 16 septembrie 2019 și până la majoratul copilului sau până la schimbarea stării materiale sau familiare a unei dintre părți; s-a încasat de la Vitali Cojocaru în beneficiul Silviei Cojocaru cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 2500 de lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii în sumă de 300 de lei; s-a încasat de la Vitali Cojocaru în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 340 de lei.

Prin decizia din 30 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Vitali Cojocaru, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu și s-a menținut hotărârea din 05 decembrie 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a relevat că ceea ce ține de cerința reclamantei privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, XXXXX, născut la XXXXX, în sumă bănească fixă în mărime de 2000 de lei lunar, începând cu data depunerii cererii în judecată și până la atingerea de către copil a majoratului

sau până la schimbarea stării materiale sau familiale a uneia dintre părți, instanța de fond a reținut cu temeinicie că, este una întemeiată, din ce considerente urmează a fi admisă parțial.

În această ordine de idei, s-a reținut că după încetarea relațiilor de familie copilul minor al părților a rămas să locuiască împreună cu reclamanta Cojocaru Silvia, fiind la educația și întreținerea ei (f.d.7).

Subsecvent, instanța de apel a citat prevederile art.74 alin.(1), art.58 alin.(1), art. 76 alin.(1), (2) Codul familiei.

Referitor la cuantumul pensiei de întreținere, a punctat că instanța justificat a reținut ca fiind aplicabile speței prevederile art. 76 Codul familiei, stabilind pensia de întreținere în sumă bănească fixă de 1500 de lei lunar, începând cu data de 16 septembrie 2019 (data depunerii cererii de chemare în judecată) până la atingerea majoratului de către copil sau schimbării situației.

La fel, a notat că la materialele cauzei nu a fost anexată vreo dovadă despre salariul sau orice alt venit al pîrîtului Cojocaru Vitali, însă potrivit adevărului nr. 3059 eliberate de către XXXXX la data de 20 august 2019 pîrîtul muncește peste hotarele țării (f.d.9).

Prin urmare, instanța de fond a ajuns la concluzia justă de a-i stabili pentru copilul minor în speță, pensia de întreținere în sumă bănească fixă, în modul prevăzut de art. 76 Codul familiei al RM.

Potrivit informației stabilite oficial de către Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova, pentru primul semestru din anul 2019, minimul de existență al copiilor în vîrsta între 7-17 ani, total pe țară, s-a stabilit în sumă de 2198, 8 lei.

În acest context, a indicat că instanța de fond a precizat cu temeinicie faptul că, luând în considerare art. 74 Codul familiei, care prevede că, ambii părinți au obligația de a-și întreține copiii minori în mod egal, sumele menționate supra, urmează să fie împărțite la doi, adică la ambii părinți. Însă, din motiv că, familia reclamantei are probleme financiare, de ajutoare sociale nu beneficiază, veniturile lunare ale familie sunt insuficiente pentru a acoperi toate cheltuielile (f.d.5-6), neavînd surse financiare suficiente pentru a-i crea un trai decent copilului minor Cojocaru Vadim, prima instanță justificat a conchis că, suma de 1100 lei este una minimă, ce nu va putea crea un trai decent acestuia.

În consecință, a punctat că instanța de fond a reiterat cu certitudine că, pîrîtul Cojocaru Vitali, urmează să achite lunar suma stabilită în mărime fixă de 1500 lei, pentru întreținerea copilului său minor.

La 20 august 2020, prin intermediul poștei (f.d.129), Vitali Cojocaru, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 30 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitînd admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în latura ce ține de încasarea în partea ce ține de încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor în sumă bănească fixă în mărime de 1500 de lei, judecarea recursului și pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea unui cuantum mai redus de 750 de lei, a pensiei de întreținere.

În motivarea recursului s-a invocat că suma pensiei de întreținere pentru copilul minor în cuantum de 1500 de lei, dispusă spre încasare este prea mare în raport cu posibilitățile sale. Or, nu s-a luat în considerare că nu are un loc de muncă, iar suma încasată este peste posibilitățile sale, însă conform datelor statistice aceasta poate fi

micșorată. Obligația de întreținere revine ambilor părinți, respectiv câte 750 de lei. În susținerea poziției, au fost prezentate și probe, care nu au fost analizate de instanța de apel.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimațiilor, conform scrisorii de însoțire datate cu 02 octombrie 2020 (f.d.140) și a fost recepționată la 10 octombrie 2020 și 12 octombrie 2020, conform avizelor de recepție (f.d.141-142).

La 02 noiembrie 2020, prin intermediul poștei (f.d.145), Silvia Cojocaru, reprezentată de avocatul Iurii Guzun, exprimând poziția în favoarea considerării recursului inadmisibil.

Alte referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 30 iulie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 20 august 2020, prin intermediul poștei (f.d.129), ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vitali Cojocaru, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vitali Cojocaru, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Vitali Cojocaru, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vitali Cojocaru, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, împotriva deciziei din 30 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat